

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Haber-Yorum

Uluslararası Para Fonu Adında Bir Bıçak!

Haber:

Federal Kabine Perşembe günü, yaklaşan temerrütten kaçınmak amacıyla 2 milyar ila 2,5 milyar dolar toplamak için devlete ait petrol ve gaz şirketlerinin ve enerji santrallerinin hisselerini BAE'ye satma kararını onayladı. Birleşik Arap Emirlikleri Mayıs ayında İslamabad'ın önceki kredilerini geri ödeyememesi nedeniyle nakit mevduat vermeyi reddetmiş ve bunun yerine şirketlerini yatırıma açmasını talep etmişti. (Tribune Pakistan).

Yorum:

Sömürgecilik bitmedi, ancak şekil değiştirdi. Borç, gelişmekte olan ülkelerin gerçek bir bağımsızlık ölçüsü geliştirmesini önlemek için kullanılan en değerli araçlardan biri oldu. Nitekim Pakistan, Allahu Teala'dan korkan yöneticiler tarafından yönetileceği ve İslami ülkelerin İslam'ın yönetimi altında ilerlediği gibi ilerleyeceği umuduyla zayıf bir ekonomiyle başladı. Sömürge döneminden önce İngiltere, Hintli üreticilerden tekstil ve pirinç gibi mallar satın aldı ve diğer herhangi bir ülkeyle yaptığı gibi bunları normal yoldan -genellikle gümüşle- ödedi. Ancak Doğu Hindistan Şirketi ticareti tekelleştirdikten sonra yağmalama ve soygun başladı. Dolayısıyla iki yüz yıllık İngiliz yönetimi, sadece devasa maddi kayıplara neden olmadı, aynı zamanda yönetici seçkinlerin doymak bilmeyen yaratıklara ve yerel halkın da ürkek işçilere dönüşmesine yol açtı. Yani sömürge yöneticileri ile ajanlar arasındaki anlaşma, birbirlerinin çıkarlarını korumaya dayanıyordu.

Ebu Hiraş'tan Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in bazı sahabesinden şöyle dediği rivayet edilmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“مُؤْمِنُونَ شُرَكَاءَ فِي ثَلَاثَةٍ: فِي الْمَاءِ وَالْكَالِ وَالنَّارِ”** **“Müslümanlar üç şeyde ortaktırlar: Suda, merada ve ateşte.”**

Pakistan'ın yöneticileri, kuruluşundan bu yana hiç utanmadan devletin değerli varlıklarını (kamu mülkünü) satıyorlar. Hikaye her zaman bir önceki hükümetin borcu, kaybı ve ihmali ile başlar ve halktan daha fazla fedakarlık talebiyle sona erer. Bu yüzden ardı ardına alınan krediler ve bu kredilerden kurtulmak için daha çok alınan kredi, sadece ekonomiyi felç etmekle kalmamış, halkın özgüvenini de sarsmıştır. Şimdi bu yöneticiler o kadar eminler ki şekli prosedürlerin bir engel olmasını istemiyorlar. Nitekim Pakistan Telekom Şirketi gibi değerli varlıkların yok olduğunu gördük. Zira 2005 yılında son derece karlı bir şirketin etkisiz, verimsiz ve modası geçmiş bir dev olarak gösterilmesinin ardından hükümet, Dubai merkezli bir Telekom şirketine 2,6 milyar dolar karşılığında %26 hissesini (tam yönetim kontrolüyle) sattı. Oysa özelleştirilmesi sırasında teknolojik olarak Pakistan Telekom Şirketi, bölgedeki bir dizi ilk teknolojilerle birlikte Güney Asya'daki en güçlü Telekom şirketlerinden biriydi.

Finansal olarak şirket, 452 milyon dolarlık net bir karla yıllık 1.4 milyar dolarlık gelir bildiriminde bulunmuştu.

Dört yıl içinde şirketin piyasa değeri %75 düştü ve en büyük hissedar olan Pakistan hükümetine yaklaşık 3 milyar dolar zarar verdi. Bugün Telekom'un hala hükümete, satın alma fiyatı üzerinden 800 milyondan fazla borcu var ki bu, şimdiki değerinin iki katı olacaktır. İroni olan hükümet bu miktarı geri almak yerine şimdi BAE'den kredi talep etmesidir!

Pakistan'ın enerji sektörünün özelleştirilmesi, tüm ekonominin felç olmasına yol açtı. Ayrıca özelleştirme, Pakistan'ı kısır bir borç döngüsüne soktu. Sadece enerji fiyatları yükseldi ki bu da bağımsız enerji üreticilerinin herhangi bir rekabetle karşılaşmadığı düşünüldüğünde hiç şaşırtıcı değildir. Nitekim Pakistan bankalarına bakacak olursak 21. yüzyılın ilk on yılındaki özelleştirmeden sonra daha kârlı bir hale geldikleri görülmektedir. Çünkü bu kârlılık devlet kredilerinden gelmiştir.

Stratejimizi doğru belirler ve birinin ajanı olma rolünü oynamayı bırakırsak, tüm dünyaya örnek olabiliriz. Bu ise sadece ekonomik istikrarı sağlamakla kalmayacak, aksine Allah Subhanehu ve Teala'yı da razı etmiş olacağız. İslami Ekonomi Politikası, İslam akidesinden kaynaklanmaktadır. Bu yüzden başka herhangi bir ekonomik politika başarısızlık olup bir istikrar sağlaması imkansızdır. Çünkü o, insan aklına dayanmaktadır. Dolayısıyla İslam Devleti'nin ekonomi politikası milli geliri artırmaya dayalı olmayıp bilakis ülkenin servetlerinin ümmetin tüm fertlerine dağıtılmasını sağlayarak bireyin temel ihtiyaçlarının tam olarak karşılanmasını garanti altına alacaktır. Zira Halife, devletin başı ve devletin mallarının koruyucusudur. Ayrıca Halife, Müslümanların yaşadığı bölgelerin ihtiyaçlarına göre gerekli olan dağıtımı yapmak ve sağlamakla yükümlüdür.

Havle el-Ensâriye Radıyallahu Anhe'den, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i şöyle derken işittim dediği rivayet edilmiştir: **إِنَّ رَجَالًا يَتَحَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ، فَلَهُمْ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ** “**Şüphesiz ki haksız olarak Allah'ın malını kullanan kimseler, kıyamet gününde cehennemi hak ederler.**” [Buhari rivayet etti.]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Ahlak Cihan